

# קיצור הדף היומי

יום שני, כ"ו בַּחֶשֶׁן תשפ"ב  
ראש השנה • כג

כיצד היו משיאין משואות מביאין כלונסות כו'.

ר"י: **ארבעה מיני ארזים הן:** ארז, קתרום, עץ שמן, וברוש.  
**קתרום**, רב: אדר, דבר"ש: מבליגא, ב. גולמיש.

וחלק על רב: **עשרה מיני ארזים יש**,  
ארז, שטה אורן, הדס, עץ שמן אפרסמון, ברוש, תדהר אשוח, תאשור שוריבנא  
והוסיפו: ח. אלונים בוטמי, ט. אלמונים אלון, י. אלמוגין כסיתא.

וצי אדיר לא יעברנו',

רב: זו ספינה גדולה, שטוענים עליה חול עד שרובה שוקעת,  
ויורד הצולל וקושר בפשתן, האלמוג והספינה, ומוציאין החול  
וצפה ועוקרת האלמוג, ושווה כפליים מכסף.  
וג' ספינות כאלו יש, ב' אצל רומא לאלמוג, וא' אצל פרס למרגליות  
ונקראת נמל מלוכה.



ר"י: כל עץ שנטלו נכרים מירושלים עתיד הקב"ה להחזירן לה,  
ר"י: כל הלומד תורה ואינו מלמדה - דומה להדס במדבר.  
ר"י: כל המלמדה במקום שאין ת"ח דומה להדס במדבר שחביב  
ר"י: אוי לאומות העולם שאין להם תקנה,  
שלעתיד לבוא 'תחת הנחשת אניא זהב וגו'  
אך תחת ר"ע וחביריו שהרגום - 'ונקיתי דמס לא נקיתי'.



ומבית בלתין לא זזו עד שראו כל הגולה כמדורת אש

**בית בלתין** - זו בירם. **גולה** - זו פומבדיתא.  
**כמדורת האש** - כל אחד נוטל אבוקה, ועולה לראש גגו.  
רשב"א: אף חרים וכייר וגדר וחברותיה השיאו.  
א"ד: בנוסף למתני'. א"ד: לצד אחר ממתני',  
ר"י: ביניהם ל"ב פרסאות ביחד.  
ועכשיו שנסתמו הדרכים, יש יותר מל"ב פרסאות.



חצר גדולה היתה בירושלים - בית יעזק.  
לשם כל העדים מתכנסין, ושם כ"ד בודקין אותם.  
וסעודות גדולות עושין להם, שיהו רגילין לבא.

בראשונה: לא היו זזין משם כל היום;  
התקין רבן גמליאל הזקן: שיהו מהלכין אלפים אמה לכל רוח.  
ואף חכמה הבאה ליילד, והבא להציל מן הדליקה, ומן הגיים, ומן הנחר,  
ומן המפולת הרי אלו כאנשי העיר, ויש להם אלפים לכל רוח.

**איבעיא:** בית יעזק - לשון טובה, או בית יזק, לשון צער.  
אין להוכיח מדסעודות גדולות עושין להם, - שאין צער,  
- דאפשר שני הדברים היו שם סעודות וצער.



כיצד בודקין את העדים?

זוג שבא ראשון בודקין אותו ראשון, ומכניסין הגדול שבתן,  
ואומרין לו: כיצד ראית את הלבנה: לפני או אחר החמה, לצפונה או לדרומה,  
כמה היה גבוה, ולאין היה נוטה, וכמה היה רחב?  
אם אמר לפני החמה - לא אמר כלום.  
אח"כ מכניסין השני ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהם מכוונים עדותן קיימת  
ושאר כל הזוגות שואלין אותן ראשי דברים.  
לא שצריכים להם, אלא שלא יצאו בפחי נפש, כשביל שיהו רגילים לבוא.

אב"י: אם אמר 'פגימתה' לפני החמה לא אמר כלום,  
כר"י: מעולם לא ראתה חמה פגימתה של לבנה, דחלשה דעתה,  
ולא פגימתה של קשת, שלא יאמרו שזורקת חיצים בכופרים בה.

הדף היומי לעילוי נשמת: הרב ר' חיים אריה בן רבי גרשון זצוק"ל